

SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési díjak: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egy példány ára 8 kr. Papoknak és tanítóknak egész évre 3 frt — Hirdetések és előfizetési díjak a kiadóhivatalhoz (Betegh Pál könyvnyomdája) intézendők
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Dr. Vajda Emil.**
Főmunkatárs: **Pogány Kornél.**
Társ-szerkesztők: **Solymossi Endre.** **Embery Árpád.**

A lap szellemi részét illető közlemények a főszerkesztőhöz intézendők. Kéziratok nem adatnak vissza. — Hirdetmények olvasó árszabály szerint számítanak — Egyes példányok kaphatók Gál János dohánytözsdejében.
Nyilttér petit sora 15 kr. — Bélyeg-díj külön 30 "kr"

A birtokrendezés, tagosítás és birtokváltás.

Irta: **Deák Gyula** birtokrendezési mérnök.

II.

E hiányok szerény nézetem szerint a következők:

1) hiányzik a gondoskodás arról, hogy részletajstrom vagy más hasonló czélú operatum gondosan és pontosan legyen készítve, melynek folytonos nyilvántartása megakadályozza a telekkönyvi jószágtek elvesztését és két vagy több helyen egyidejűleg történő hivatalos vezetését; továbbá

2) hiányzik a szigorú körülírása annak, hogy mit értünk a kivonatos másolat alatt, mert a mostani különféle magyarázatoknak csak a birtokosság és mérnök adják meg az árát, miután birtokrendezési czélból egyedül az A) és B) oldal teljes másolata kielégítő s a C) oldal kihagyása értendő a kivonatos kifejezés alatt; végre

3) szükséges volna a másolatok elkészítéséért számított díjak felemelése, mert eltagadhatatlan, hogy a miniszteri rendeletben megállapított fizetésért tisztességes munkát kívánni sem lehet; míg jobb fizetésért akadnának jobb munkások, kiket méltányosan lehetne kötelezni, hogy a másolatokat ne csak összeférczeljék, hanem azokért a felelősséget exequálható alakban hordozzák is.

Igy ismerve telekkönyvi állapotainkat szervi kapcsolatban álló birtokrendezési feladatokat, azt hiszem, nem sok bizonyítgatásra szorul annak megállapítása, hogy a birtokrendező közönségnek akár elkülönítésénél, akár arányosításánál,

akár tagosításánál első és legfontosabb érdeke a birtokállapotok tisztázása s csak azután lehet a feladat további megoldásához kezdeni. Sőt az eddigiekkel azt is bebizonyítottunk tekinthetjük, hogy lehetetlen egy területet a helyes értelemben felfogott szabályoknak, czéloknek és érdekeknek megfelelően felmérni, ha a mérnök előre magának biztos és kétségbe nem vonható adatokat nem szerzett az illető területeken előforduló minden részlet tulajdonjogi természetéről s azokról a tettelegességi viszonyokról, melyeknek — nagyon természetesen és helyesen — a telekkönyvi iratokban helyük nincs és nem is lehet.

Most még csak az a kérdés megoldása vár reánk, hogy a birtokosság és a mérnök érdekében gyakorlatilag mikor kellene az ugynevezett birtoktisztázást kidolgozni.

Több községemben szerzett tapasztalatom alapján egész határozottsággal merem állítani, hogy erre az egyetlen alkalmas időpont mindjárt a mérnök bevezetése után, a részletes mérés megkezdése előtt van és pedig erre akkora súlyt fektetek, hogy meg nem engedhető hibának tartom, ha a birtokállapotok tisztázása és a telekkönyvi adatoknak a természettel való összehasonlítása előtt a mérnök a részletes felmérés czéljából czövekelni kezd.

Ez állítással szemben ismerem az ellenvéleményt, mely ugy nyilatkozik, hogy ő is végzi a birtoktisztázást, de a részletes felmérés alatt s állítólag arra való a bizalmi férfiak (indikátorok), hogy czövekelés közben megadják a szükséges felvilágosításokat.

Lássuk, mit szól az ellenvéleményről a tárgyilagossá kritika?

Lehetetlen, hogy a mérnök községet személyesen mérje fel, hanem ki kell adja alvállalatba segédeknek, kik uzusszerűleg a holdszám szerint kialakított díjakból a napszamosokra fordított költségeket hordozni kötelesek. Most már szeretném látni azt a segédet, vagy akár vállalkozó mérnököt, ki hajlandó volna arra, hogy drága pénzbe kerülő napszamosait addig pihentesse, míg ő két szál indikátorral az illető részlet tulajdonjogi viszonyait tisztázza s a telekkönyvi adatoknak a természettel való összehasonlításán dolgozik vagy az alkalomszerűleg fölmerült megértésével, kimagyarázásával vesződik? Én erre nagyon drágán vállalkoznám.

Március tizenötödike a vidéken.

Székely-Keresztur, 1895. március 20.

Városunk lelkes polgársága is megünnepelte a Szabadság, Egyenlőség és Testvériség nagy ünnepét; megünnepelte méltóságosan, imponzásan, miként eddig tán egyszer sem. A reggeli szellő már zászlókat lengtetett s taraczkok durrogása jelezte, hogy ünnep van.

Délután 3 órakor a tanítóképzőintézet tornatermében kezdődött meg az ünnepély, hová nemzeti színű zászlók alatt, zeneszó mellett vonult be az ünneplő közönség; a teremben foglalt helyet, a kinek hely jutott, mert már 3 óra előtt zsufolva voltak a padok leginkább nőekkel, kiknek nem jutott hely, az udvaron maradványok voltak valamit élvezni a nagy gonddal összeállított műsorból.

A polgári és képezdei egyesült dalkör igen szépen előadott Hymnusza nyitotta meg az ünnepélyt. A közönség szünni nem akaró tapssal és éljenzéssel jutalmazta a lelkes szereplőket, de különösen Sándor Domokos kép. tanár karnagyot. Következett Pap Mózes, gymn. tanár tartalomdus alkalmi beszéde, melyből nemcsak a nagy nap eseményeit, annak előzményeit és következményeit hallottuk, hanem hallottunk fejtegetni szebbnél szebb gondolatokat, eszméket, melyek minden igaz hazafit tette, munkásságra és hazaszeretetre

mondaná neki, hogy ő nem római származású, hanem csak egyszerű magyar nemes, mintha talán lehetne a világon magasabb sabb valami, mint a magyar származás.

„És az a nagyszerű, — folytatta tovább a jegyző — hogy ezt a fölfedezést én tettem. Hiába, a jegyzők már praedestináltak az igazság földerítésére. Lám, egyik nagy elődöm Béla királynak jegyzője, milyen szépen el tudta hitetni a világgal, hogy a magyar nemzet egyik legkitűnőbb s leginkább életrelvaló ága tulajdonképpen nem is magyar származású, hanem testvére a mongol törzsnek».

„De hiszen, azt már régen megczáfolták, — vágott közbe Reguli — különben is nem tudom, akadna-e olyan szerencsétlen, a kit jobban felemelne a tudat, hogy ősei nem a daliás magyarok voltak, hanem a vad mongolok. Ebben az egyben jegyző ur régen megboldogult kollégája ugyancsak elvetette a súlykot».

„Én pedig váltig hiszem boldogult kollégám állítását, mert egy jegyző ilyen dolgokban nem tévedhet, valótlan történeteket nem írhat, mert ez esetben, tudom jól az itt-ott felmerült fegyelmi és felfüggesztési eseteket, az Istenben boldogult Béla király olyan könnyen kipöndörítette volna őt a hivatalából, hogy talán még mai napig sem talált volna oda vissza. A mit egy jegyző ír, annak minden betűje valóságos szentírás, ennek bebizonyítására elégséges lesz felhoznom, hogy Gvadányi gróf, a ki hires generális volt, nem restelte megírni egész lelkiismeretességgel a néhai feleskei kollégám viselt dolgait, olyan re-ppektussal viseltetett a jegyzők irányában».

„Jól van hát megadom magamat, legyen jegyző urnak igaza, sőt még azt is hajlandó va-

T Á R C Z A.

V á l a s z

„A székelység és a millenium“ című czikkre, vagy a ki idegen atyafiakat keres.

Irta: B.

Valahol a Dunán túl, egyenlő távolságban a Dunától és a Balatontól, Bogdány község egyik legszebb házában vidáman és meglegedetten éledgett Reguli János uram. Atyja, nagyatyja Bogdány községben született, nagyszámu atyafisága szintén a környéken éledgett s még a község legöregebb embere is kénytelen volt beismerni, hogy a Reguliak ősidőktől fogva gyökér nemzetség Bogdányban. Nem is lett volna tanácsos annak ellenkezőjét vallani, mert a különben galambepéjű Reguli János, bősztigrissé változott volna.

Mint afféle magyar nemes, Reguli uram nagyon is nyílt házat tartott. Felesége főzöttje messze földön ismeretes volt s a vendégek ennek kedvéért egymásnak adták kezébe a kilincset. A vendégszerető házaspár még gyermekeit is betanította a vendégek marasztalására. Ha valamely vendég távozni készült, a gyerekek belekezdtek olyan keserves sírás-rívásba, hogy még a köztívű embert is megindították volna s a vendégeknek csak is szökeve lehetett távoznok.

A nagyszámu rokonságból majdnem naponként akadt vendég s ezeknek a tiszteletére a községből is meghívták az előkelőket: a plébánost, a kántort és a jegyzőt. Azután a bujdosó pohár mellett végig hányták-vetették a világ sorát. Egyformán hozzá tudott szólni a háziur minden tárgyhoz s azért szavát a rokonok valóságos órákumulumnak tekintették.

Egyik atyafi megmondta, hogy az Isten is

képviselőnek teremtette őt. Az ilyenféle beszédek végtére is gondolkozóba ejtették Regulit, ki egyszer el is árulta, hogy ha képviselőséggel megkínálják, azt nem utasítja vissza.

„De hát tudod asszony — szolt feleségéhez — ezt csak is a gyermekek javáért tenném».

Az asszony nem nagyon iparkodott lebeszélni, így Reguli mindjobban beleélte magát saját fontosságának tudatába. Egy izben a plébánost oly sikerült beszédben köszöntötte fel, hogy egészen öntelemeden kiáltott föl: »Valóságos római beszéd.« Mire a jegyző, ki latinságát nagyon szerette fitogtatni, hozzátoldotta: »Hiszen már a neve is római Reguli uramnak < Mint a falánkkal a borgot, ugy fogadtad Reguli a hízeltő szokat; arczát pir lepte el, mint a napot lementé előtt s el lehet hiúni, hogy azonnal tartott volna egy nagy latin beszédet, ha ennek megtartása csakis egyedül az akaratától függött volna.

Ez időtől fogva mintha kicserélték volna Regulit; többé már nem tudott úgy örülni a saját atyafiai látogatásának, kik is, a fokonkinti elhídegülés látására, lassankint kezdeteik elmaradozni. Azóban majdnem minden napos volt nála Pikoti, a jegyző, ki több iskolát kijárt s kinek apja valahonnan Olaszországból vetődött ide.

„Ugy bizony Reguli uram — így kezdé egy beszédét a jegyző — a római származást lehetetlen volna eltagadni. Rex sannyit tesz, mint király, regulus pedig mint kis király. Azt is határozottan merem mondani, hogy Reguli uramnak őse Regulus a nagy consul volt, a kit a karthágóiak kivégeztek, sőt az is nagyon könnyen lehetséges, hogy a római királyoktól származott».

Regulit mintha hájjal kengették volna, olyan boldognak érezte magát s ebben a pillanatban komolyan meharagudott volna arra, a ki azt

kell hogy serkentsenek. A közönség nagy figyelemmel hallgatta végig a lelkes szónokot s elismerésének tapsokban kihívásban adott kifejezést. Egyik képezdei növendék a Talpra magyart szavaltta el, azután Elj őseink hazája kezdetű férfi négyest adta elő az egyesült dalkör, ezt követte Huszár Berta k. a. szavaltata, ki szépen és kellemesen csengő hangon szavaltta el Abrányi Emil Márczius 15-ike című költeményét. Hogy a kisasszony szavaltatát, milyen rokonszenvesen fogadta a hallgatóság, tanúsítja az a körülmény, hogy a szavaltatát követő éljenzés és taps szünni nem akart. Felolvasást tartott Székely Áron a «Szabadelvűség értelmezése» czimén. A «Kossuth indulót» a képezdei zenekar adta elő. A derék fiúknak kétszer is el kellett játszani, Müllernek a szép kompozícióját. A közönség «kedvence» mindenkinek jó barátja, Gálfi Kálmán jelent meg ezután a podiumon, hogy tőle megszokott művészi hangsúlyozással és hangszínezéssel szavaltja el „Élet vagy halál” című költeményét Petőfinek. Mondanom sem kell, hogy gyönyörű szavaltatával óriási hatást ért el a közönség kétszer is kitapsolta a nyúlt tőrre. Befejezésül a „Nemzeti ima” című férfi négyest énekelte el a polgári és képezdei dalkör.

Este 7 órakor fátylas menetet rendezett a lelkes polgárság, mely alkalommal a kaszinó erkélyéről beszédet tartott Sándor Géza, gimnáziumi senior. A fiatal szónok gyönyörű képekben és hasonlatokban gazdag, mesterkéletlen lelkesültséggel eléadott költői beszéde mindvégig lebilincselve tartotta a több, mint 1000 főből álló hallgatóságot. Utána Jakabházi Samu, siménfalvi földbirtokos lépett, közkívánatra, az erkélyre s intézett beszédet a közönséghez. Elmondotta gondolatait, melyek e nagy napra való emlékezővel kapcsolatban merültek fel, s szótolt szónoki hévvel az igazi hazafiságról a valódi liberálisizmusról. Jóllehet beszéde közben a fátylak is elaludtak, a közönség feszült figyelemmel hallgatta végig nagy készültségről, széles látókörrel tanuskodó beszédét.

A nagy napot, ősi szokás szerint, nagy áldomás zárta be. Nem kevesebb, mint 100 ember vett részt a közvacsorán, melyet a lelkes és tartalomdus pohárköszöntők fűszereztek. A rendező bizottság fáradságtalan elnöke, Barabás József, gymn. tanár üritette az első poharat: „Ő Felségéért, Magyarország legalkotmányosabb királyáért. Felköszöntőjét állva hallgattuk meg, s szünni nem akaró lelkes éljenzés követte. Következett utána a többi szebbnél-szebb pohárköszöntő, Kossuth Fe enczre, a rendező bizottságra, az ünnepély szereplőire, a főszolgabíróra, ki érzelmeiben is a város polgárságával kíván tartani, a régi honvédekre, a város polgárságára stb. Az egybegyűlt közönséget csak az éjféli utáni órák oszlatták szét. Így tett bizonyosságot városunk lakósága hazafias érzelmeiről. Kontra.

Parajd, 1895. márczius 20.

Parajd hazafias közönsége osztály és rang különbség nélkül ez évben is nagy lelkesedéssel és hazafias kegyelettel ünnepelte meg a márczius 15-iki szabad eszmék diadal ünnepét. Az ünnepély kezdetét 3 tarack lövés jelezte s este 7 órakor már díszes közönség, mely között számos vidéki

gyok elhinni, hogy az én római származásomat is be fogja tudni bizonyítani».

No már ezt szentül megfogadta a jegyző s Reguli ennek öröme kivilágos kivirradtig vizsgáltatta vele a pohár fenekét. A jegyző dicséretére legyen mondva, meg is tartotta hűségesen a szavát; ez időtől fogva semmi fáradságot sem kímélt, hogy a genealogiai rejtélyt sikeresen megfejthesse. Leveleket irt és kapott, ezekről hűen beszámolt Regulinak, ki a nem sokára kiderülő lendő magas származása fölött való örömeiben úgy magolta a latin nyelvet, mint egy primipilus surculus s egy izben a nála levő rokonát tévedésből a «trans apud adversus» fülbemászó hangjajával üdvözölte, melytől ez ijedtében az ablakon sietett menekülni.

A jegyző fáradozását siker koronázta, alig pár hónap múlva titokzatosan beszámolt Regulinak, hogy Pádunából levelet kapott Francesco Regulo ősrégi római patricius ivadéktól, a ki bevalott, tudomással bír a felől, hogy nagyapja keresztjának a komája Magyarországra vándorolt ki és ott is a római Regulus nevet használja. Azt is hozzátette Regulo, hogy legközelebb meg fogja látogatni Magyarországon kedves rokonát, hogy együttesen beszélhessék meg a később megteendő lépéseket.

Az ígéretet meg is tartotta; egyszer Pikoti egy magas termetű, erősen barna arcú s nagy fekete bajszos egyénnel állított be Regulihoz, kinek ez azzonnal a nyakába borult s könnyekkel a szemében tudatta a lehető legrosszabb magyarsággal, hogy ő nem más mint Regulo „edzs római rokon.” Reguli urammal akár madarat is lehetett volna fogatni, olyan véghetetlenül örvendett a találkozásnak; meghatóttan ölegette patricius rokonát; saját orrát összehasonlítva a Regulióé-

is volt, töltötte meg a közbirtokosság nagy termét. A terem berendezéséért és az igen szép műsor összeállításáért az állandó bizottság és annak fáradságtalan elnökét, Csengery József ny bányanagy urat feltétlen dicséret és elismerés illeti meg, melyet a közönség nem is késelt tetszése nyilvánításával kifejezni.

Az ünnepély sorrendje 9 számból állott, melyek között volt ének, szavaltat és emlék beszéd. A zenekar nyitánya után az elnöki megnyitói következett, melyből az ünnepély célja és fontossága fejtegetése mellett, a közönség értesült arról is, hogy az eddig rendezett hasonczélú ünnepélyek csekély belépti díjaiból 100 frton felül folyt be a bizottság pénztárába, mely összeg mind jótékony célokra fordított, részint a felvidéki inség enyhítésére, részint a Kossuth Lajos szobrára, részint a sóvidéki olvasó egyesület számára megszerzendő Kossuth irataira. A hallgatóság az elnöki megnyitót tetszéssel fogadta. Igen szépen sikerült a dalárda Hymnusz éneke; hatásos volt Veres Mózes úr alkalmi költemény szavaltása is. Mély hatást idézett elő dr Kovács Gáborné urnó „Ne sirj, ne sirj” dal eléneklésével, melyet czimbalmos Csanády Attila ur kísért. Az ünnepély fénypontját Csizsér Zsigmond ev. ref. lelkész úr igen szép alkalmi beszéde képezte, melyben gyönyörűen fejtegette a nemzetnek alkotmányáért és nemzeti függetlenségéért három századon keresztül folytatott küzdelmeit, élénk színekkel ecsetelte a márczius 15-iki vívmányok fontosságát s az azután következett dicső örök emlékü szabadság harcz lefolyását, megemlítette a 67 iki kiegyezést, melyet hiányosnak jelzett, kiterjeszkedett a mai állapotokra is és ohajtását fejezte ki, vajha nemzetünk már birtokába jutna nemzeti önállóságának és függetlenségének, melynek elérhetéséért annyit áldozott és küzdött. Viharos taps és éljenzés jutalmazta beszédéért a szónokot. Nagy hatású volt Csanády Attila úr szavaltata a „Talpra magyar”. E szép ünnepélyt a dalárda „Szózat” a és a zenekar „Rákóczy-indulója” zárta be. Ünnepély után társas vacsora volt. A belépti díjakból ez alkalommal is szép összeg folyt be.

Végezetül a kellemes és hasznos időtöltésért a nyújtott szellemi élvezetekért fogadják ugy az egyes szereplők, mint a rendező bizottság a közönség hálás köszönetét és azon olaj kifejezésével zárom be rövid tudósítástomat: vajha jövőben is hasonló érzelmek között, hasonló élvezetek mellett ünnepelhetnők meg a szabad eszmék eme diadal emlék ünnepét. Adja Isten, hogy ugy legyen. v k.

Budapesti levél.

Budapest, 1895. márcz 19.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Márczius 15-ét a nagy nap jelentőségéhez képest mindenfelé a kellő ünnepiességgel ülték meg. Testületek, iskolák kitettek magukért, mintegy versenyezve, hogy melyik ünnepelje meg fényesebben. Jól van ez így. Hadd lássa a magyar nép, hogy e nap a szabadsága napja s tudja meg,

val, erről csalahatatlannak hitte a római jellegét. Ez időtől fogva el nem váltak egymástól, legfőlebb Pikoti türték meg körükben s aztán hárman megbeszélték római származásukat, mely Reguli előtt annál hihetőbbnek tűnt fel, mert Regulo irásokkal állott elő, melyben a családja elágazása hűségesen adva volt. Reguli már arról is gondolkodott, hogy nevért belügművészeti engedéllyel Regulusra változtatja vissza s azután Regulo rokonával együtt elutazik Rómába ősei után ránéző örökségét visszakövetelni.

Egy szép őszi délután együtt sétált a két kedves rokon és Pikoti a község utcáján, a midőn is terveiket beszélték meg. A lakosok legnagyobb része künn a mezei munkával volt elfoglalva, csakis az utca másik végén jött velük szembe egy görnyedtnék látszó alak. A mint közelebb érnek, észreveszik, hogy ez egy kosarát cipelő kucséber, de ő is észreveszi őket s egyszerre csak kosarát a földre dobja s Regulót nagy örömmel csókolja meg.

— Seregeknek ura! — tört ki a csodálkozás Reguliból — mi lehet ez?

A kucséber azonban csakhamar megmagyarázta, hogy ez az ő forrón szeretett bátyja. A hatás rettenetes volt. Pikoti, ki az egész miskulancziának főszerzéje volt, villámgyorsan eltűnt; Reguli uram pedig Regulót előbb jól megrakta s aztán feleségének nagy busan mondta el: „Ugy kell minden olyan magyar embernek, a ki nem elégszik meg a maga magyar származásával, hanem idegen atyafiakat keres.”

hogy 48 nélkül aligha lenne 67 olyan nagy jelentőségű. S mit nem művel a hamisítatlan hazafiság, mutatja az öreg Madarász példája. Azt mondják, az öregség második gyermekkor; nála második ifjúság, mert a ki úgy tud beszélni a hazaszeretetről, az ifju, férfi minden ízében

Megszólt az öreg Péchy, no meg az öreg Tisza. Összemérték erejüket, mindkét titán s méltó ellenfeleknek bizonyultak. Nagy dolog is az, ha valakinek annyi gondolat van a fejében, hogy ha egyet-egyet nem bocsátana a beszéd szárnyaira, megfájulna bele a feje Talán sok olyat tett a volt mindenható miniszterelnök, a mi a nemzet nagy részének nem tetszik, de hogy van annyi esze, mintegy püspöknek, az sem tagadható különösen ebben a néppárti világban. (Levelező úr, hát mindenáron sajtópórt akar akasztani a nyakunkba, hogy mindig politizál? — Peccavi, domine redactor, nehezen tudom felejtetni, hogy magyarnak születtem.)

Rendezni fogják a Bazilika környékét, hogy csinos térére alakítsák. No hála az Istennek; csak aztán addlg ne készüljön, mint maga a Bazilika, mert megharagszom s tuladok minden B. sorsjegyemen, illetve tuladnék, ha Ernye el nem sikasztotta volna. Rendezik a boltörseget is, bár ez is csigaléptekkel halad. De hát a boltörség maga nem egyéb mint örökös alvás, melyet csak a napvilág szakít meg, ugy aludni, mint a boltör, senki sem tud; épen azért nem issza a fekete kávé, hogy álmát el ne rontsa. Majd bizony annyi fizetésért meg őrizni is.

De a boltöröknek mégis jobb a dolguk, mint a közszolgáknak, mert nekik legalább nincs megtiltva a köpés. Elkerülte a figyelmemet, de aligha csalódom, hogy Reb Menachem Ciezerszbeiszer okvetlen így is átkozódik: Ledjél te sarki szolga s ledjen meg neked a khorosod a thödőóban. Buzgó főkapitányunk bizonyára olyan tisztáknak akarja a kiállításra idetóduló idageeneknek székes fővárosunk utcáit bemutatni, mint a milyen piszkos most. A közkocsikon meg már csak szigorított szabályokkal szabad dohányozni, a mit az erősebb nem rendesen állva tesz meg, mert a nők azért szivesen ülnek kiint.

Ugy-e Szerkesztő ur elég komédia? Akár csak a Komédiásokban vagy a 2. Champignolban csak hogy ez utóbbiban több a mulatságos komédia, mint a Komédiásokban, valamint Pailleron: „A hol unatkoznak”-jában kevésbbé lehet unatkozni.

Én sem akarok már tovább untatni s a tisztelt szerkesztő urnak minden jót kívánva, maradtam kész hive: h a.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Udvarhelyvármegye közönségének fölirata Ö Felségéhez. Udvarhelyvármegye közönsége abból az alkalomból, hogy királyunk Ö Felségét rokona elhunytával oly nagy veszteség érte, meleghangú részvétiratot intézett, melyet népszerű alispánunk Ugron János szövegezett s mely a következőleg hangzik: „Szám: 14—1895. törvhat. biz. Császári és Apostoli Királyi Felség! Legkegyelmesebb Uruk! Udvarhelyvármegye közönsége Felséges Királyunk személyéhez és Felséged magas uralkodói házához tántoríthatlan hűséggel és hódoló tisztelettel ragaszkodott mindig; s ez érzelem soha meg nem fogyatkozott és meg nem változhatik; s ime, most, a midőn Felséged Albrecht főherczeg Ö Császári és Királyi Fensége elhunytával a legjobb rokont és hű barátot, magas uralkodó házának erős támaszát s hadseregének szervezőjét és győzedelmes vezérét vesztette el, mintha ez érzelmek még élénkebben fellángolnának Felséged hű népei szívében! Igen. Mert a sors csapása közelebb hozza a sziveket s a részvét még szilárdabban kapcsol ahhoz, kihez hódoló tiszteletünk és hűségünk elválaszthatatlanul oda fűz. Bátorodunk a vigasznak azon parányi balzsamcseppjét, mely a hű népek igaz s mély részvételében áll, hódoló tisztelettel a trón számolyához juttatni. Udvarhelyvármegye közönségének 1895. évi február hó 25-ik napján tartott közgyűléséből.” Aláírva a főispán, alispán és jegyző által.

— Kossuth gyász-ünnep. Kossuth Lajos halála évfordulóján hazánk legtöbb városában gyász-ünnepet tartottak. Városunkban a m. kir. áll. főreálisk. önképzőkörének az ifjusága, következő műsorból álló, sikerült diszgyűlést tartott, melyen megjelent a tanárikar is. 1. Hymnusz. Előadta az ifj. zenekar. 2. Fohász. Séra Kálmán. 8. o. t. 3. Emlékbeszéd. Tartotta Joó Gábor 7. o. t. 3. Áve Mária. Előadta az ifj. zenekar. 5. Kossuth sirja. Szavaltta Séra István 8. o. t. 6. Kossuth temetése. Felolvasta Gomberth Árpád 7. o. t. 7. Tavasz elmúlt. Énekelte az ifj. énekkar. — A helybeli református kollégium ifjusági önképzőköre f. hó 24-én délelőtt 9 órakor, Kossuth Lajos halálának évfordulója alkalmából, keblü emlékünnepet tart, melyen imát mond Makai K. 8. o., beszédet tart Lajos Dénes 8. o. és szaval Veres Sándor 8. o. ta-

nul. Az ifj. ének- és zenekar is közre fog működni.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Homolay Lajos, helybeli pénzügyi fogalmazót pénzügyi segédtitkárrá nevezte ki. Gratulálunk.

— **Estélyi Fenyéd.** Ugron Lázárné ő méltósága széles körben ismert vendégszerető fenyédi ur lakában szép társaság volt hivatalos fényes estélyre folyó hó 21-én. Ott voltak Bialis Irma, Demény Ferenc és neje, Reicher Gabriella, öz. Kabós Károlyné, László Domokosné, Szabó István és neje, Seidel Zsuzsa, dr. Voith Gerő és neje, Herszéni Á. és Herszéni Zs. és dr. Vajda Emil. A társaság pompás hangulatban éjfélig volt együtt.

— **Kerületi tornaversenyek.** A közép iskolai tanulók tornaversenye az idén május végén lesz a kolozsvári, nagyszabonyi és a nagyváradai tanterületek ifjúságának a versenye Nagyváradon jun. 4. és 5. lesz.

— **Tanár- és tanítók hadgyakorlatai.** A közös hadügyminiszter kimondotta, hogy az oly tartalékosokat, a kik a tanügy szolgálatában állanak, s ezt okmányilag igazolják, ezentúl csak is a nagy szünetekben hívják be gyakorlatokra.

— **Bírói kinevezések.** A király dr. Rotaridesz Mihály, tordai alügyészt, az oklándi járásbíróshoz járásbíróvá nevezte ki.

— **Az erdélyi ev. ref. egyházkerület közgyűlése Kolozsvárott.** A közgyűlés Ugron János, alispánunkat a helybeli ev. ref. kollégium algondnokává; Fejes Aron és Szabó András helyettes tanárokat pedig rendes tanárokká választotta meg. Gratulálunk.

— **Fillérestély Székely-Keresztúron.** Fényesen sikerült fillérestélyt folyt le folyó hó 19-én. A fillérestélyen közreműködtek: Szánthó Géza, ki a nőkről olvasott fel érdekesen; Sándor Géza Petőfőtől szavalt igen szépen egy költeményt; Ágotha Antal egy monologgal jeleskedett; dr. Vajda Emil 2 hangverseny-darabot adott elő (Traviata és Faust ábrándot); Borbély Póli ő nsga praeciz és hatásos zongorakiséréte mellett. Még két fillérestély van tervbe véve. Az egyiket Borbély Póli és Papp Anna ő nsgák rendezik. Az utolsót pedig egy egész angyal sereg: Borbély Póli, Pap Anna, Borbély Ilonka, Apáthy Piroška, Berger Olga, László Panna A nagy ördögök közül részt vesznek a rendezésben: Br. Gamerra O., Ujvári Mihály, dr. Vajda Emil, dr. Rózsa Géza, Gálfy Kálmán.

— **E. K. E. Kolozsvárról a helybeli E. K. E. osztály estélyére** dr. Moldován Gergely és dr. Szádeczky Lajos, egyetemi tanárok a tegnapi délutáni vonattal városunkba érkeztek. A vasutnál Ugron János, helybeli osztály elnöke, tovább a tagok közül többen fogadták a vendégeket, kiket dr. Vajda Emil, mint az estélyt rendező bizottság feje, rövid és csinos beszéddel üdvözölt. A vendégeket kellemesen lepte meg a szíves fogadtatás, melyet dr. Szádeczky Lajos az ő és kartársai nevében melegen köszönt meg.

— **Az iparos önképző és dalegylet tagjaiból** alakult műkedvelői társaság a „Szökött katoná” sikerétől vezéreltetve, megtartja a többi előadásait is. A készülődés nagyban foly.

— **A székelykeresztúriak terve.** Városunkat Székely-Keresztúr nagyközség leakarja főzni, mert br. Gamerra Oszkár, főszolgabíró, az ottani építkezési bizottság elnöke, felhívást tesz közzé, egy központi helyiség fölépítésére. A terv szerint az épület a városház telkén lenne építendő egy kávéházzal, játékszobával, egy nagy teremmel és az ezekhez szükséges többi szobákkal együtt, a megépítés és ott megtekinthető, esetleg újabb megálapodás szerinti terv alapján. — A városház udvarán levő lebontandó épületekből kijövő és az udvaron levő anyag a vállalkozó rendelkezésére adatnék, oly kikötéssel, hogy a jelzettekben kívüli anyagokrol gondoskodják s az egészet saját költségén építtesse fel s közösen megállapítandó számu évekig bírja, esetleg bérbeadhassa s az épületen levő teher ez uton amortizáltassék. — A felhívásban közölt terv jó, most csak az a kérdés, hogy eme tulságos realis világban, akad-e olyan vállalkozó, ki rizikóra pénzét kockáztassa? Ha akad, akkor legalább nekünk, udvarhelyieknek, is lesz jó példánk és tulságos konzervativizmusunkkal fölhangyva, kisebb városok után indulva, czamogva bár, de végre haladni kezdünk.

— **A korcsolya-estély** iránt nagy ugyan az érdeklődés, de azon téves nézet kapott lábra, mintha ott csakis fényes öltözetben lehetne megjeleneni. A rendezőség kéri a hölgyeket, hogy minél egyszerűbb öltözetben jelenjenek meg, mert az a czél, hogy minél többen és fesztelenebbül mulathassanak.

— **Műkedvelői előadások.** A főreáliskola tanári kara dr. Solymosy Lajos igazgató elnöklete alatt ülést tartott, melyben — a múlt évhez hasonlóan — elhatározta, hogy egy hármasközölsből álló műkedvelői előadást rendez. Megállapodás történt az időre nézve is; az első ápril

20-án, a második 27-én és a harmadik május 4-én foly le. A közreműködők a napokban kértnek föl. A darabok rendezése Fankovich Gyulára és dr. Vajda Emilre bízattak. A részletes műsort a napokban becsátják ki.

— **A mezőrendőrségi törvényből.** A földművelésügyi miniszter a mezőrendőrségről szóló törvény végrehatása tárgyában körrendeletet adott ki. A körrendelet pontjai közül a VI. és a VII. ezeket mondja: ki a káros állatokat és növényeket, a hatóság figyelmeztetése daczára a kitűzött határidő alatt irtani elmulasztja, kihágást követ el és száz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik. Hasonlóan büntetettetik, ki a hasznos madarakat pusztítja, azoknak fészkeit, tojásait és fiáelszedi vagy azokat hatósági engedély nélkül forgalomba hozza. — Ez utóbbi pont annyiból időszerű lett, mert az arany fiatalok — úgy látszik — abban találja mulatságát és örömet, ha szabad idejében fióbert puskával a város határában az úgy is kevés számbanlevő éneklő, hasznos és egyéb madarakat — vandál módra — pusztítja. Ezen csunya divat megszüntetését az intézeti igazgatók megtehetnék, hogy ha szigorú tilalmat bocsát, tanuak ki a madarakat lövöldöző diákok ellen. A rendőrség vigyázza arra, hogy sem tanulók sem mások a madarakat ne lövöldözzék, a kik ezt mégis megtennék, azokat szigorúan és érzékenyen meg büntetni kellene. Hasonlóan kellene elbánni azokkal is, kik a madarak fészkeit, tojásait és fiat elszedik, mert csak így lehetne elérni azt, hogy kis madárállományokat a teljes kipusztítástól megóvjunk.

— **Kiegészítés.** Lapunk első számában „Tombola Parajdon” cz. cikk kiegészítésül készséggel említjük föl, hogy a szépen sikerült mulatság indítványozója s főrendezője Vitálisné Bartalis Ilona tanítónő volt, ki az iskolás gyermekekkel valóban remek kézi munkákat tud létesíteni, s a tombola nyereményeket e tárgyak valóban sokban emelték, a jövedelmet gyarapították. Elismerés a munkának.

— **48-as honvéd halála.** 1895. márcz. 18-án halt meg Fülén, Udvarhelymegyében, 77 éves korában, Otobán Károly 1848—49-es honvédhuszár, ki 1842-ben állott be toborzás útján a Kis Ernő parancsnoksága alatt levő József-huszárokhoz. 1848-ban az egész ezred átment a magyar hadsereghez. Ott volt Budavár ostrománál és bevetésénél. Végig szolgálta a szabadságharcot. A világi fegyverletétel után besorozták a 4. számú gróf Schlick huszárezredbe, honnan 1852-ben kapta végelbocsátását.

— **Halálozás.** Maksai Gyula rugonfalvi ev. ref. lelkész f. hó 19-én elhunyt. Az egyház szolgálatában 33 évet töltött derék munkást széles család és rokonság, hívei és barátainak nagy selege gyászolja. Béke poraira! Temetése 21-én nagy részvét mellett folyt le.

— **Országos vásár.** Mult hét vasárnapján, hétfőjén, keddjén és szerdáján volt a helybeli országos vásár, mely annak a daczára, hogy az idő csunya volt, mégis látogatottnak mondható.

— **Színészet** Hajdu István, a brassói újszínház igazgatója dráma, vigjáték, népszínmű és operette társulatával e héten városunkba jön és „Szökimondó asszonyság” czimű, a budapesti népszínházban rendkívüli sikert ért újdonsággal köszönt be. A bérletek gyűjtését a két bemutató előadás után az igazgató személyesen fogja eszközölni, e czélból ajánljuk öt közönségünk szives pártfogásába. Bérlet ára, miként az előleges jelentésben jelezve volt: körszék 12 előadásra 9 frt, zártszék 6 frt 50 kr.

— **A Janku szoborpénzek.** A belügyminiszter erélyes rendeletet intézett azok ellen, a kik Janku Avram szobrára pénzt gyűjtenek. A miniszter azokat, a kik e czélra pénzt gyűjtenek, haza elleni merénylőknek bélyegezi és utasítja a hatóságokat, hogy az eddig begyűlt pénzt azonnal kobozzák el és a gyűjtők ellen állam elleni izgatás czimén indítsák meg a vádeljárást. Nagyváradon eddig begyűlt pénz néhány száz forintot tesz ki, melyet a hatóság lefoglalt.

— **Az erdélyi irodalmi társaság** vasárnap tartja e havi felolvasó ülését. Ezen ülésen felolvassanak dr. Szamosi János értekezést, Szabolcska Mihály és Petri Mór költeményeket, Gyulai Farkas elbeszélést.

— **Egy tanító letartóztatása.** Köhalomban Kramer Alajos, szász tanító házában a hatóság házkutatást tartott. A házkutatásnak meglepő eredmény volt: Kramer nemzetiségi izgatás miatt letartóztatták.

— **Az erzsébetvárosi új templom.** Az erzsébetvárosi templomépítő bizottság tegnapi ülést tartott, hogy a templom építésére, végleges határozatot hozzon. Az építést Steindl Imre műépítészre bízták, a kívül már megkötötték az erre vonatkozó szerződést.

— **RÖVID HIREK.** Erzsébet királyné utazása. A királyné, ki most már a korfui „Achilleon”-ban

tortózkodik, minden valószínűség szerint április hó végéig fog ott maradni és ez idő alatt többrendbeli tengeri kirándulást fog tenni. Szalvator Ferenc kir. herceg és Mária Valéria kir. hercegné asszony, husvét után meg fogják látogatni királynénkat és valószínűleg vele együtt fognak Bécsbe visszatérni. — **A delegációk egybehívása.** A delegációk ez évi ülészaka, immár véglegesen meg van állapítva. A delegációkat június első napjaiban, valószínűleg 5-re hívják egybe Bécsbe. — **Képviselőválasztás.** Latkóczy Imre, államtitkár Nyitrán ifj. Zichy János gr. náppártival szemközt képviselővé választották. — **Kossuth Ferenc képviselőjelölt.** Csígyó Pál tapolczai képviselő elhunytával egy képviselői mandátum megürült. A tapolczai függetlenségi és negyvennyolczas párt a mandátumot Kossuth Ferencnek ajánlotta fel, a ki a jelöltséget elfogadta és valószínűleg már a jövő hét elején több képviselő kíséretében leutazik a kerületbe. — **A Teleki-díj nyertese.** Az idei Teleki pályázaton a pályadíjat Prém József, pozsonyi tanár nyerte „Bosnyák Anna” czimű tragédiájával.

Szerkesztői üzenetek.

Oklándi. Az ottani társas életéről szóló cikk — e szám a — későn érkezte t. Alkalmilag — kihagyásokkal — közöljük.

A többi kéziratokról — a helyszüke miatt — a jövő számunkban.

HIVATALOS RÉSZ.

956. sz.-hoz. Másolat mása. M. k. belügyminiszterium. Eln.

Kedves báró Bánffy! Általános volt a gyász a legközelebb lefolyt napokban azon pótolhatatlan veszteség miatt, melyet szeretett nagybátyám Albrecht főherceg kimulta által házam úgy, mint az egész Monarchia szenvedett. Érezhető enyhítést talált azonban nagy fájdalom a részvét és loyálitás számos nyilvánításaiiban, melyek ez alkalomból egyesek és testületek részéről tudomásomra hozatott. Dícsőséges és megtisztelő emléket biztosítanak a boldogultnak mindenkorra multhatlan érdemei a hadseregben, valamint forró hazaszeretete, példaként tündöklő költelenségzete és kiapadhatatlan jótékonyága mindenütt és a népesség minden rétegeibe. De szintoly megtisztelő az őszinte szomornak nyilvánításai mind azokra nézve is, kik azokban részt vettek. Mélyen meghatva a részvét és ragaszkodás ez újabb tanúságai által, melyekkel népeim hazám örömeit és bánatait mindenkor kísérik, nem mulasztatom el ezért mindnyájoknak legbensőbb köszönetemet kifejezni és utasítom Önt, hogy ezt mindenütt közhírré tegye. Kelt Bécsben, 1895. évi február hó 27-én. FERENCZ JÓZSEF s. k. — A másolat hitelül (P. H.) Huszár Adolf s. k., kir. tanácsos, segédhivatali főigazgató.

A másolat mása hitelül: Zajzon Gyula, segédhivatali igazg.

73883—1894. számhoz.

A magyaróvári m. k. növénytermelési kísérleti állomásnál, a növényfélésség azonosság megállapítására szolgáló intézmény szabályzata:

1. A magyar királyi növénytermelési kísérleti állomás mindazon esetekben, midőn valamely növényfélésség azonosságának megállapítására szükség forog fenn és ez megvizsgálat útján meg nem történhetik, az azonosságot termelési kísérlet útján megállapítja és e czélból az alábbi pontokban előirtak betartásával bárki által igénybe vehető.

2. A féleség azonossági kísérlet tárgyát csak oly növények képezhetik, melyeknél a magvizsgálat felvilágosítást nem nyújt, mégis a féleségben rejlő különbség nemcsak hozamban, hanem a növény külsejében is kifejezésre jut, a féleség felismerésére tehát hiteles támpontokat nyújt.

3. Annak eldöntése, vajjon a beküldött mag azonossági kísérlet alá vehető-e, a növénytermelési kísérleti állomásnak van fenntartva, mely azonban ez iránti határozatát 48 óra alatt az érdekeltekkel közölni tartozik.

4. A magyar királyi növénytermelési kísérleti állomás a féleség azonosságát kitüntető kísérletet akként eszközli, hogy a beküldött magot legalább két elkülönített párczellán elveti, hogy ha természeti esélyek folytán az egyik el is pusztulna, az eredmény mégis megállapítható legyen. A termés eredményéből állapítatik meg a féleség azonossága.

5. A vizsgálat eredményéről az állomás »bizonyítvány» t állít ki, melyben ki van tüntetve a növényfélésség azonosság. A mennyiben a növény többféleség keveréke az egyes féleségnek idegen növényekből álló tartalma százalékban tüntendő fel s a növény használati értéke is megjelölendő.

6. A mennyiben ily vizsgálatot valamely mageladó azon szándékkal vesz igénybe, hogy a vevőnek garanciát nyújtson az azonosság iránt, a próbavételről és vizsgálat megindításáról »bárca« állítatik ki, mely feltünteti a zsákok folyószámát, melyből a próba vétetett és a vizsgálat megtörténte után a bárca való vonatkozással az 5. pont alatti bizonyítvány állítatik ki.

7. »Bárca«-val csak az állomás kiküldöttje vagy időről-időre megbízandó hivatalos szakgyén által, hivatalosan ólomzárózt tartályban elhelyezett mag látható el, minden egyes ólomzárózt zsák külön-külön folyószámmal és bárcaával látható el. A bárca a következőképen lesz kiállítva:

F. szám

Termelő kijelentése szerint:

..... mag kísérletezés alatt a m.k.n.t.k. állomáson M. Óvárt

A kísérlet eredménye megtudható 189

..... havában, a magyar kir. növénytermelési kísérleti állomásnál Magyar-Óvárt.

Kelt

8. Ha az azonossági kísérlet alá vett növény bármely okból időközben kárt szenvedne, illetve eredmény megállapítására alkalmatlanná válnék, erről a megkereső fél azonnal értesítendő s a mennyiben az idő előrehaladottsága a kísérlet megismétlést és az illető évben gátolná, a fél kiváságára a kísérlet a következő évben újból meg-ejtetik.

9. A kísérlet megejtéséhez legalább két kilogrammnyi próba veendő, ez két tanu jelenlétében lepecsételendő és egy ezek által aláírt nyilatkozattal, mely a mag származását, állítólagos minőségét, a készlet mennyiségét stb. igazolja, ellátva, a növénytermelési kísérleti állomásnak beküldendő.

Több zsáknyi szállítványnál minden zsákból veendő 500 gr. próba és ezek alaposan összekevertvén, a keverékből veendő a beküldendő szűkebb, legalább két kgr. próba. Egy ily próba azonban nagyobb magoknál csak 100, kisebbeknél csak 50 zsák átlaga lehet.

A mennyiben ugyanazon magból ennél nagyobb mennyiség áll rendelkezésre, a próbavételre ugyane pont 1. és 2. kikezdése alatti határozományai mérvadók.

Minden egyes próbából külön kísérlet fogatósítottatik, mely azonban a 12. pont alatti díjat csak 1-1 frttal növeli.

10. A próba mindig a növénytermelési kísérleti állomásnak küldendő be.

11. A növénytermelési kísérleti állomás a beküldött magból egy kisebb mennyiséget pecsét alatt visszatart, a többit a kísérlet végrehajtására fordítja.

12. A kísérlet végrehajtásának és a bizonyítvány kiállításának díja 5 frt, mely a maggal egyidejűleg küldendő be. Ha a kísérlet tönkremenetele miatt annak megismétlése válnék szükségessé, ezért külön díj fel nem számítottatik.

13. Azon esetben, ha a kísérletezés alá veendő mag egész készletére igazolvány kiállítás és ólomzárók alkalmazása kívánatnék, a kibüldött utazási költsége és napidíja megtérítendő és a zsákok ólomzásáért a magvizsgáló állomásnál érvényben levő díjtétel számítottatik fel. A kísérletek végrehajtási költségeire nézve a 12. pont érvényes. A próbavételt azonban ez esetben a kibüldött maga eszközli.

14. Ha valamely mag eladó, a magra nézve úgy a magvizsgáló állomás hatáskörébe, mint a magyar királyi növénytermelési kísérleti állomás hatáskörébe vágó vizsgálatot, illetve »bárca« kíván, akkor e két, ugyanazon folyószámu bárca egy időben tehető a zsákba és ez esetben az egyik intézmény által alkalmazott ólomzár a másikét feleslegessé teszi.

Ebből kifolyó csak egy hivatalos kiküldött egyén útiköltségei és napidíjai térítendő meg, a minden zsák után esedékes külön-külön ólomzár-díj azonban mindkét intézményt megilleti.

15. Az azonossági kísérlet ügyében az állomáshoz intézett kérdésekre ez díjtalan választ ad. Budapest, 1895. február hó 1-én.

Földmiveltésügyi m. kir. miniszter.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottságának Sz. Udvarhelyt 1895. évi február hó 25-ik napján tartott rendkívüli közgyűléséből vezetett

jegyzőkönyv kivonata:

40. A vármegye alispánjának ideai 451. szám alatti javaslata a vármegyei építkezési szabályrendelet 1. §-ának módosítása tárgyában.

Ezzel kapcsolatosan tárgyalatik az állandó választmánynak ideai 43. sz. alatti következő véleményes javaslata:

Az alispán javaslata értelmében a vármegyei építkezési szabályrendelet 1. §-a a következőképen lenne módosítandó:

Az utcák szabályozása széljából, a helyi körülmények tekintetbe vételével, az építkezési vonalok megállapítandók s kötelezetnek a községek, hogy a tagosítási munkálatokkal kapcsolatban, az utcavonalokról térképet készíttessenek s azt jóváhagyás végett a vármegye alispánjához mutassák be.

Azon községek részéről, melyekben a tagosítás már végre van hajtva, az utcavonalak térképe két év alatt bemutatandó.

Ezen határozat a vármegye alispánjával további intézkedés végett közlendő lenne.

A közgyűlés az állandó választmány javaslátát elfogadja és határozattá emeli.

A kivonat hitelül:

Nagy Ferencz,
megyei irodavezető.

HIRDETÉSEK.

Szám: 186-1895. vh.

Árverési hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. járásbíróságnak 842-1895. polg. számu végzése által székelyudvarhelyi Dániel Elek és Gergely Tamásnak, képviselve dr. Kovács Mór ügyvéd által, székelyudvarhelyi építész, ismeretlen helyen tartózkodó Kelemen György ellen 100 frt o. é. tőke és járuléka iránti ügyében, alperesnek Székely-Udvarhely községben összesen 1278 forint 80 krajczárra becsült következő javai, u. m.: harminckétezer elkészített és kiszáradott égetetlen cserép, egy sárhordó gépkocsi, három külön földszinére épített cserépegető szin, kettő cserépepel, egy deszkával fedett és még 4-17. folyószámok alatti ingók Sz. Udvarhelyen, a volt sösfürdő telephelyiségén 1895. április hó 8-án délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen el fognak adatni, melynél az egyes javak vételáron azonnal fizetendő, esetleg a becsárnak a többet ígérőknek el fognak adatni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtóhoz nyujtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár fölségére fognak utasítottatik.

A székelyudvarhelyi bírósági végrehajtótól.
Sz. Udvarhelyt, 1895. március hó 18. án.

BIRÓ SÁNDOR s. k.,
kir. végrehajtó.

Sz. 418-1895. tlkvi

Hirdetmény.

A sz. udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sz. Udvarhely város közönsége végrehajtónak Pilánsz Antalné, szül. Veres Eliza végrehajtót szenvedő elleni 70 frt kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó székelyudvarhelyi városi 1146. sz. tlkjkvében alperes, Pilánsz Antalné, szül. Veres Eliza nevére írt A + 1046 ¹/₄ hrsz. beltelek és azon épült új kőház, melyeknek összes becsértéke 1700 frt, a mely összeg egyszersemint kikiáltási ár is, 1895. május 15-ik napján d. e. 9 órakor a székelyudvarhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni. A venni szándékozók a becsárnak 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes papirban köteles a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz. Udvarhelyt, 1895. január hó 22-én.

Dr. VOITH GERŐ,
kir. törvényszéki egyes bíró.

Kiadó lakás. 2-2

A Kossuth-utcában levő, jelenleg a m. kir. adóhivatal által birt emeleti lakás, mely áll: 4 szoba, konyha, kamara, padlás és pinczéből, folyó évi Szent-György naptól kezdve, előnyös feltételek mellett kiadó. Értékezhetni Balázs Ignác úrral.

Üzlet-nyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a helybeli piacon, a régi városház, most Iparos Önképző-Kör épületében **bor-, sör-, szeszes és édesített ital- és eczet-elárusító üzletet** nyitottam, hol is a fentebb nevezett cikkek kis v. nagy mértékben a legjutányosabb árban szolgáltatnak ki.

A midőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozom, a pontos kiszolgálás és tiszta kezelésű italok kimérésével igyekszem a pártfogást kiérdemelni, a melyet kérve, vagyok kiváló tisztelettel:

Nussbaum József.

3-3

FŐVÁROSI LAPOK

politikai és szépirodalmi napilap.

Felelős szerkesztő:
PORZSOLT KÁLMÁN.Kiadótulajdonos:
ATHENAEUM RÉSZV.-TÁRS.

A család minden tagja megtalálja benne: a maga olvasmányát. A HÖLCYEKNEK: a legjeltebb íróktól regény, elbeszélés, költemény, szelvény, tárcza, divattudósítás, érdekes újdonságrovat, karcolatok. Az URAKNAK: becsületes magyar politika, mely minden párttól teljesen független, a legbiztosabb értesülések, megvesztegethetetlen közgazdasági rovat.

Az összes napilapoktól eltérő új szellem.

Megjelenik mindennap, finom kiállításban.

VASÁRNAPONKÉNT KÜLÖN MEGLEPETÉS.

!! Gyönyörű aktuális illusztrációk !!

! INGYEN!

! INGYEN!

Az április hó elsejével belépő új előfizetők (hónapos előfizetők is) ingyen kapják meg a „Fővárosi Lapok“ farsangi emléket, mely az 1895-iki farsang történetét tartalmazza, az ország összes bálozó hölgyeinek névsorával.

A fűrdőidény alkalmával a „Fővárosi lapok“ nyujtja a legszórakoztatóbb olvasmányokat.

A „Fővárosi Lapok“ előfizetési ára:

Egy hóra 1 forint 20 krajczár, negyedévre 3 forint 50 krajczár, félévre 7 forint, egész évre 14 forint.

Áll a dő kedvezmény: a „Fővárosi Lapok“ előfizetői o. csobban kapják a Wohl Janka által szerkesztett MAGYAR BAZÁR című heti divatlapot, mely a „Fővárosi Lapok“-kal együttesen előfizetve, egy negyedévre 5 forint.

☞ Mutatványszámot levelezőlapon nyilvánított óhajra 8 napig ingyen és bérmentve küld a „Fővárosi Lapok“ kiadóhivatala bárkinek.

Czím egyszerűen:

1-3

A „FŐVÁROSI LAPOK“ kiadóhivatala Budapest, Ferencz-teret 3. szám.

Baróthi új csemegeturó, egy kiló 64 kr, Gál Jánosnál Sz.-Udvarhelyen.

Nyomatott a kiadótulajdonos: Betegh Pál könyvnyomdájában, Székely-Udvarhelyt. 1895.